

Đưa Bàn Tay Vuốt Mặt

Đúng như tin khí tượng: Suốt cả đêm qua mưa.
Sáng nay, mưa thưa thưa và lạnh như dao cắt!
Lạnh, chắc như người Bắc nói là rét-nàng-Bân?
Nhìn mưa mà bâng khuâng: Mình đang Nam hay Bắc?

Đưa bàn tay vuốt mặt...giống cái thời Quê Hương
chiếc áo field dầm sương vương vương mùi khói đạn.
Trời buổi sáng đã sáng, mình ngồi đây một mình
Anh em lính em-anh bây giờ là bọt nước!

"Nhớ nhà châm điếu thuốc, khói huyền bay lên cây"
Thơ Hồ Dzếnh ngộ thay...cứ đi theo mình mãi...
Chiều hôm qua, nhớ lại đâu buồn như bây giờ?
Cảm ơn lắm câu thơ...quyện tròn như cổ tích!

Bây giờ không ta, địch. Bây giờ ta là ta...
Từng giọt nước mưa sa...giống giọt lệ, nếu chảy?
Tuổi đời mình nhấp nháy...còn bao nhiêu, Trời ơi!
Bây giờ ai cũng...Trời! Bây giờ ai cũng biệt!

Tôi bây giờ chỉ biết
gọi Trời thôi cho vui!

Chuông Nhà Thờ liên hồi. Sáng nào thì cũng thế!
Chúa không ngồi trên bệ. Chúa được treo trên tường.
Mình treo nhớ treo thương: nhánh cây buồn nước đọng
Trời ơi con còn sống, sống để làm gì đây?

*Mờ mịt Đông với Tây. Đoạn trường Nam với Bắc.
Giặc thì vẫn là giặc. Dân thì vẫn là dân...
Hứng giọt mưa rớt gần, hứng chẳng lòng viễn xứ?
Đố ai không tư lự? Trời mưa bay mưa bay...*

Trần Trung Tá